

vendigt i situationen, nemlig det, at Danmark og det danske Folketing fuldt ud bakker op bag de beslutninger, der er truffet i FN, og det er faktisk det bedste, vi kan gøre i situationen i forhold til at få løst problemerne omkring Irak.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil gerne takke for den brede opbakning til regeringens politik, som jo er en videreførelse af vores forgængeres politik i spørgsmålet om Irak, hvad der også fremgår af, at vi viderefører vedtagelsen fra 2001. Det er meget vigtigt, at vi i så stort og væsentligt et spørgsmål bevarer den brede danske udenrigspolitiske enighed.

Det er jo nemlig et alvorligt spørgsmål; det er der ingen tvivl om. Det kan da komme til krig, sådan som hr. Holger K. Nielsen var inde på. Men vi skal bare være opmærksomme på, at det, det hele drejer sig om, er at undgå krigen. Og der kan man, som hr. Søren Krarup var inde på, sige, at man kan undgå en krig nu og så få en meget værre senere. Det er ikke en god måde at undgå den på.

Derfor er det vigtigere at gøre det helt tydeligt og klart over for Saddam Hussein, at hvis han får krigen, så bliver det nu, og så er det hans egen skyld. At udsætte det kan betyde, at han har fået atomvåben, som betyder, at næste gang kan man måske ikke engang tage opgøret; så kan han terrorisere Mellemøsten med de atomraketter og andre masseødelæggelsesvåben, han måtte være i besiddelse af.

Derfor er verdenssamfundet enig om – og den arabiske verden stemte jo med og støttede det også i Kairo forleden dag – at dette er altså tidspunktet, hvor man griber ind og afvæbner ham.

Som de gamle romere sagde: Hvis man vil freden, må man forberede krigen. Og det er jo også, sådan som Venstres ordfører, hr. Troels Lund Poulsen var inde på, det, der er pointen i hr. Kofi Annans artikel. Men det er Saddam Hussein selv, der afgør det.

Det er ikke Saddam Husseins almindelige, umenneskelige optræden, der begrunder situationen. Den er selvfølgelig grim nok, men der er mange andre med umenneskelig og grim optræden, og dem render man jo ikke rundt og fjerner. Det er alvorlige lidelser for befolkningen, og det er alvorligt for hele Mellemøsten, deri har hr. Holger K. Nielsen ret. Derfor skal man tænke sig meget nøje om, og man skal undgå, at Mellemøsten bliver et endnu værre sted senere, hvis

man bare lader to og fem være lige i forbindelse med Saddam Hussein.

Det er derfor, vi har lagt så megen vægt på under vores formandskab at holde sammen omkring konsensusen, omkring det, at det skulle ske igennem FN, for derved holdt vi den arabiske verden med i kampen mod Saddam Hussein.

Det er nemlig meget vigtigt, at der ikke kommer et brud, som betyder, at man har en konflikt mellem den vestlige verden og den arabiske verden, at den arabiske verden også selv er med i opgøret med Saddam Hussein. Og det er jo så også det, der sker ved, at de har stemt med. Syrien stemte med i Sikkerhedsrådet, og der er arabiske lande, der nu melder sig til at være blandt våbeninspektørerne.

Hr. Niels Helveg Petersen var inde på, at USA jo her har vist lydhørhed. Når man siger så meget om deres enegang – og det var jo også en af pointerne, frygt for amerikanerne – så er det tydeligt, at amerikanerne har lyttet, amerikanerne har flyttet sig.

Det var jo ikke lige præcis to resolutioner, som lå i luften, da amerikanerne startede i september, da de kom med i debatten i Sikkerhedsrådet og FN's generalforsamling om opgøret med Saddam Hussein. Det var EU's opfordring, at det skulle ske gennem Sikkerhedsrådet. Det var det franske krav, at der skulle være to resolutioner, hvis det skulle ende med en krigshandling.

USA har altså lyttet og igen vist, at man ønsker at bevare den verdensomspændende alliance mod terror, men altså også mod et terroristisk regime.

Kl. 11.35

Det, der begrunder opgøret med Saddam Hussein, er jo den store risiko, der er for omverdenen. Og det var hr. Jeppe Kofod jo meget, og med rette, inde på civilbefolkningen. Som vi også kunne se i en fjernsynsudsendelse i går, så lider civilbefolkningen i Irak. Men det er ikke sanktionernes skyld, det er igen Saddam Husseins skyld.

Idet vi bekræfter dagsordenen fra 2001, bekræfter vi jo også ønsket om en indsats for de civile for at bekæmpe nøden i Irak. Men den nød er altså fremkaldt af styret selv.

Jeg vil godt oplyse, at i maj 2002, altså her i år, henstod der ca. 3,8 mia. dollar ubrugt på kontoen til import af fødevarer, medicin og civilmateriel. FN's Sikkerhedsråd modtog den 25. september i år en rapport, der sagde, at Irak uden no-